

Beste Celine!

Wat fijn om je brief te lezen en zo een inblik in je werk te krijgen. En ook een spannend onderzoek! Ik was onlangs op een festival in Malmö (waar ik deeltijds woon), "Eareye" genaamd, en gecurend door de choreografe/danseres Alma Söderberg, je misschien bekend. In haar werk, beweging en stem op een heel persoonlijke, speelse manier. ^{combineert ze} Op het festival waren verschillende kunstenaars/performers te zien die op hun manier ^{ook} stem en beeld/beweging aan mekaar koppelen, alsof het ene niet zonder het andere kan. Een ervan was Tian Rotteveel, die ook heel boeiende "geluidbewegingen" teweegbracht met z'n ademhaling. Zeker de moeite om eens op te zoeken!

Ik heb met veel fascinatie naar "Not I" gekeken, heel aangrijpend vond ik het! Voor mij is dat iets heel intuïtiefs. Je luistert niet per sé naar de betekenis van de woorden, maar bent toch volledig mee, in de greep van dat mond-personage. ~~Op~~ Ik vond het zo hypnotiserend, een aanhoudende spreuk van een waanzinnige ~~figuur~~, of inderdaad iemand die gevangen zit in zijn/haar eigen hoofd. Heel mooi ook dat het bijna abstract werd die mond, een entiteit zonder lichaam, maar toch heel herkenbaar.

Het is zoals je schrijft heel moeilijk om taal te gebruiken zonder naar iets te verwijzen. Zodra je taal inzet, gaat men snel naar een betekenis zoeken. Maar je kan toch ook klanken gebruiken, die niets betekenen - of wil je wél met taal werken?

Ken je de Dada-gedichten bijvoorbeeld? of verzonnen woorden
En zo ja, welke taal?

Hier is eentje van Hugo Ball uit 1917

KARAWANE

jolifanto bambla ò falli bambla
grossiga m' pfa habla horem
égiga goramem
higo bloiko russulu hujv
hollaka hollala
anlogo bung
blago bung
blago bung
bosso fataka
ü üü ü
schampa wukka wussa ólobo
hej tatta görem
eschige zvnbada
wulubu ssubudu uluw ssubudu
tumba ba-umf
kusagavma
ba-umf

(Toen hij dit opvoerde had hij een speciaal kostuum, je hebt het waarschijnlijk al gezien, gemaakt van karton en papier en zag eruit als een soort buitenaards wezen)

Je schrijft over je fascinatie voor figuren die verdwijnen in hun verbeelding, melancholische en eenzame personen*. Denk je dan aan mensen op de grens van de waanzin? (Ik moet hierbij aan nog een andere kunstenaar denken:

Adolf Wölfli. Hij was krankzinnig en bouwde de meest wonderbaarlijke werelden op en geloofde daar ook zelf een deel van uit te maken, het was voor hem werkelijker dan de 'realiteit'. Zoek z'n tekeningen zeker eens op!) Maar ik denk dat ik aan hem associeer omdat je het ook hebt over taal en het onbewuste. Heb je al onderzoek gedaan naar spreken in de slaap? Of hypnose? Zou dat iets teer inspiratie kunnen zijn?

* Herken je jezelf daarin? Persoonlijk vind ik taal fantastisch (ook al verdwaal ik soms tussen al die woorden) en kan ik tot huilens en lachens toe ontroerd worden door schrijvers of sprekers die ~~interior~~ het inventief weten te gebruiken. Dan gaat het recht naar de onderbuik. Ik heb daar ook ENORM veel respect voor. (Robert Walser is momenteel mijn grootste taal-idool. ^{Trouwens ook een eenzaam, melancholisch, half waanzinnig persoon!})

Ik hoop dat je er wat mee bent met deze referenties (misschien kende je ze al allemaal?) en ben benieuwd welke richting het zal uitgaan.

Ik vond het alvast een aangename briefkennismaking!

Lieve groeten,

Dora